

Arrest

nr. 109 522 van 10 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 24 mei 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. LECLERE en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 29 mei 2012 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 24 april 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Dire Dawa en te behoren tot de etnische groep Amhara.

U werd op 25 augustus 1996 geboren in de wijk Sapiyan te Dire Dawa. U bent minderjarig. Uw moeder stierf in het kraambed. U woonde vervolgens samen met uw vader en grootmoeder langs vaderszijde, Y. M., gedurende ongeveer 12 jaar in de woning van uw grootmoeder in de wijk Sapiyan te Dire Dawa. U liep school aan de lagere school genaamd Misrak Gegnoch. Tijdens uw verblijf in de woning van uw grootmoeder in de wijk Sapiyan ontdekte u dat uw vader documenten met een politieke inhoud met de hand neerschreef. Tijdens uw verblijf in de woning van uw grootmoeder in de wijk Sapiyan ten tijde dat uw grootmoeder nog leefde werd uw vader om een u onbekende reden ontslagen in de textiel fabriek waar hij werkzaam was. Tijdens uw verblijf in de woning van uw grootmoeder in de wijk Sapiyan, toen u ongeveer 11 of 12 jaar oud was en uw grootmoeder nog leefde, werd uw vader een eerste maal gearresteerd. Uw vader werd gedurende 2 maanden in detentie gehouden in een plaats, Kerchele genaamd, en vervolgens vrijgelaten. Vervolgens werd uw vader 1 of 2 keer per jaar gearresteerd, in detentie gehouden en vervolgens weer vrijgelaten. Toen u 11 of 12 jaar oud was stierf uw grootmoeder langs vaderszijde wegens ziekte. Na de dood van uw grootmoeder verkocht uw vader haar woning en verhuisde u met uw vader naar de wijk Polis Merit te Dire Dawa alwaar u ongeveer 2 jaar en 3 maanden verbleef. Uw vader startte vlak na de dood van uw grootmoeder, u was toen 12 of 13 jaar oud, een handel in tweedehandskledij. In het kader van zijn handelsactiviteiten reisde uw vader ongeveer eenmaal per maand per trein naar Djibouti. Toen u ongeveer 13 jaar oud was was u aanwezig in uw woning in de wijk Polis Merit te Dire Dawa wanneer er een huiszoeking plaats vond. Er werden geen zaken in beslag genomen. Vervolgens verhuisde u met uw vader naar de wijk Melka Jebdu te Dire Dawa alwaar u ongeveer 6 maanden verbleef. Op een u onbekende datum vond een huiszoeking plaats in uw woning in de wijk Melka Jebdu terwijl u aanwezig was in de woning. Tijdens deze huiszoeking werden alle aanwezige documenten in beslag genomen en werd gezocht naar wapens. Op straat werd u aangesproken en werden u vragen gesteld over uw vader. Een politieman stelde u, in aanwezigheid van de schooldirecteur, vragen over uw vader. Sindsdien hielpen de leraren op school u niet erg meer. Uw vader werd een zevende maal gearresteerd en gedurende 5 dagen in detentie gehouden. Vervolgens werd uw vader vrijgelaten. Uw vader zei dat u samen met hem het land diende te verlaten omdat het in Ethiopië onveilig was voor jullie beiden. U zat intussen in de 8ste graad van de Misrak Gegnoch-school. U en uw vader verlieten op 17 mei 2012, 2 maanden na de huiszoeking, Ethiopië en reisden per bus naar Djibouti. U verbleef samen met uw vader gedurende 3 dagen in Djibouti in de woning van H. en Mou.. Vervolgens nam uw vader afscheid van u en zei u dat u diende te luisteren naar H. en Mou.. Na een verblijf van 6 dagen in Djibouti reisde u in het gezelschap van H. en Mou. met een vlucht van een u onbekende luchtvaartmaatschappij naar Frankrijk. Per auto werd u naar België gebracht. Op 29 mei 2012 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst vreest gearresteerd te zullen worden door de Ethiopische autoriteiten omwille van uw vaders politieke activiteiten.

Er dient echter te worden opgemerkt dat u het niet aannemelijk heeft kunnen maken dat uw vader werkelijk politieke activiteiten bij een oppositiepartij had. U legde immers diverse vage, lacunaire en incoherente verklaringen af dienaangaande die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in cruciale mate ondermijnen.

Immers, enerzijds laat uw kennis over uw vaders persoonlijke politieke activiteiten danig te wensen over en anderzijds blijkt ook uw algemene kennis over de oppositiepartij(en) waarvan uw vader lid zou zijn geweest bijzonder ondermaats.

Eerst en vooral verklaarde u 'te denken' dat uw vader lid was van Kinijit (p. 15) omdat u op documenten - waarvan u de inhoud niet kon lezen - de titel Kinijit stond geschreven (p. 15). Gevraagd "U bent niet zeker dat uw vader lid was van Kinijit? U denkt het slechts?" (p. 15) beweerde u dat u zeker weet dat uw

vader deelnam aan politieke activiteiten (p. 15) doch niet met zekerheid weet tot welke partij hij behoort (p. 15). Desondanks verklaarde u toch te denken dat uw vader lid was van Kinijit (p. 15) en niet louter een sympathisant was van deze partij (p. 15). Deze verklaringen zijn echter in grote mate gebaseerd op vermoedens en veronderstellingen waarvoor u geen concreet element aanbrengt. Gevraagd of u iets kon vertellen over de politieke activiteiten van uw vader (zie gehoorverslag CGVS dd. 15 april 2013, p. 12) verklaarde u aanvankelijk in vage bewoordingen dat uw vader u niet vertelde dat hij deelnam aan politieke activiteiten (p. 12) en verklaarde u dat u enkel weet dat hij politiek actief was omdat hij frequent gearresteerd werd (p. 12), omdat er huiszoekingen plaatsvonden (p. 12) en men naar uw school kwam om u vragen te stellen (p. 12). Opnieuw gevraagd of u iets kan vertellen over de persoonlijke politieke activiteiten van uw vader (p. 15) verklaarde u dat uw vader (1) lang aan de telefoon sprak (p. 15), (2) op papier schreef, (3) personen naar zijn huis kwamen en spraken (p. 15) en (4) en uw vader vaak deelnam aan vergaderingen (p. 15). Er kan echter worden opgemerkt dat uw kennis over de 4 door u genoemde politieke activiteiten erg vaag zijn.

Wat betreft de (1) telefoongesprekken die uw vader had en die u als politieke activiteiten van uw vader bestempelde (p. 15) kan u geen enkele toelichting geven. Zo verklaarde u niet te weten met wie uw vader sprak aan de telefoon (p. 15) noch kon u de inhoud van de telefoongesprekken toelichten (p. 16). Gevraagd of u denkt dat deze telefoongesprekken iets met politiek te maken hebben (p. 16) riposteerde u "Ik weet niets want vader vroeg me buiten te gaan, ik weet niet of hij al dan niet over politiek sprak, ik hoorde het niet [...]"(p. 15). U kan aldus niet overtuigen.

Wat betreft de (2) schrijfsels van uw vader verklaarde u dat uw vader elke avond (p. 7) handgeschreven documenten schreef (p. 6-7) en dat hij dit reeds sinds zeer lange tijd deed (p. 7). U verklaarde dat uw vader veel documenten schreef (p. 15). U verklaarde dat u deze documenten soms zag en las (p. 7) en dat ze over politiek handelden (p. 7). Gevraagd of u iets weet over de handgeschreven zaken die uw vader 's avonds neerschreef (p. 7) stelde u dat uw vader soms over meetings en soms over onrust schreef (p. 7). U lichtte toe dat u, toen uw grootmoeder nog leefde en jullie nog in de wijk Sapiyan woonden (p. 7), ontdekte dat de documenten die uw vader 's avonds met de hand neerschreef een politieke inhoud hadden (p. 7). Wanneer de interviewer van het CGVS echter dieper wilde ingaan op de inhoud van de documenten stelde u niet te weten wat uw vader 's avonds schrijft (p. 13) en stelde u niet te weten wat uw vader schreef (p. 17) noch te weten waarom uw vader dan wel op papier schreef (p. 17). Uw kennis over uw vaders schrijfsels is aldus bijzonder beperkt. Daarnaast verklaarde u dat uw vader over geprinte/gedrukte documenten beschikte (p. 6-7) en dat op deze documenten Andinet en Kinijit stond geschreven (p. 8). U verklaarde echter enkel te weten dat het gedrukte papieren waren (p. 8) en u verklaarde meermaals de inhoud van de gedrukte documenten niet te kennen (p. 8). Gevraagd wat er precies op deze gedrukte documenten stond (p. 8) verklaarde u opnieuw Kinijit Andinet (p. 8) zonder meer. Uw kennis over deze gedrukte documenten is aldus quasi nihil aangezien u enkel de titel kon benoemen.

Wat betreft de door u beschreven politieke activiteiten van uw vader waarbij (3) personen naar uw vaders woning kwamen en (4) uw vader deelnam aan vergaderingen kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt. Hoewel u verklaarde dat 6 of 7 personen soms om de twee maanden en soms twee tot drie keer per maand vergaderden in uw vaders woning (p. 16) en soms gedurende enkele uren spraken (p. 16) kon u slechts 2 personen benoemen (p. 16), meer bepaald W. en D. (p. 16) die deelnamen aan de vergaderingen. Bovendien verklaarde u hun volledige namen niet te kennen (p. 16). Gevraagd of D. en W. lid waren van een bepaalde politieke partij (p. 16) verklaarde u "Ik weet enkel dat ze kwamen en spreken, ik weet niet of ze al dan niet lid waren van een politieke partij [...]" (p. 16). U voegde hier aan toe niets te weten over de inhoud van de vergaderingen (p. 17) in uw vaders woning. Hoewel u verklaarde dat uw vader ook deelnam aan vergaderingen in andere huizen (p. 16) verklaarde u niet te weten op welke andere plaatsen vergaderingen plaatsvonden waaraan uw vader deelnam (p. 17). Gevraagd waar uw vader zoal ging vergaderen, bij wie of waar (p. 17) kon u hier niet op antwoorden en stelde u dat uw vader niet wilde dat u vragen stelde (p. 17).

Vervolgens legde u foutieve en lacunaire verklaringen af over Kinijit en Andinet hoewel u eerder toch verklaarde dat uw vader lid zou zijn van Kinijit (p. 15). Zo verklaarde u verkeerdelijk dat Kinijit en Andinet hetzelfde is (p. 8). Gevraagd de stelling dat Kinijit en Andinet hetzelfde zijn toe te lichten (p. 8) beweerde u "de korte naam is Kinijit en de lange naam is Andinet" (p. 8). Gevraagd "Zijn Kinijit en Andinet aparte partijen of één partij" (p. 8) repliceerde u slechts dat u in feite niet veel weet over politiek (p. 8).

Gevraagd "Vertel me over Kinijit?" (p. 8) repliceerde u louter "Mijn vader is degene die alles er van weet, hij participeert, ik studeerde en weet enkel iets over mijn studies" (p. 8). U verklaarde voorts niet te weten of Kinijit een legale of illegale partij is (p. 15) en verklaarde in dit verband slechts te weten dat Kinijit een politieke organisatie is (p. 15) en dat u student bent en niet met politiek bezig bent (p. 15). U kon voorts geen personen (p. 17), vrienden (p. 17) of contacten (p. 17) van uw vader opnoemen die eveneens lid zouden zijn van Kinijit (p. 17). U verklaarde geen leiders van Kinijit te kunnen benoemen (p. 17), u kon – naast uw vader - geen enkel lid van Kinijit bij naam noemen (p. 17), u verklaarde niet te weten of Kinijit al dan niet ooit van partijnaam veranderde (p. 17) en u wist niet van welke 4 partijen Kinijit precies een coalitie was (p. 18). Hoewel uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Andinet opgericht werd in juni 2008 naar aanleiding van de ontbinding van Kinijit bleek u dit schijnbaar niet te weten aangezien u achtereenvolgens verklaarde niets over politiek te weten (p. 17) en volhield dat u niet weet of Kinijit en Andinet dan wel één partij dan wel twee aparte partijen zijn (p. 18). Gevraagd of u iets meer wist over Andinet verklaarde u van niet (p. 18) en gevraagd naar leiders van Andinet verklaarde u er geen enkele te kennen (p. 18). Gevraagd in welke verschillende partijen Kinijit uiteen is gevallen (p. 18) verklaarde u niets over politiek te weten (p. 18). Hoewel u verklaarde dat uw vader gekant was tegen de heersende partij, het EPRDF (p. 18), kon u geen enkele reden noch motief geven waarom uw vader precies gekant is tegen het EPRDF (p. 18). U verklaarde niet te weten of uw vader al dan niet een bepaalde functie uitoefende bij Kinijit (p. 18). U beweerde niet te weten of uw vader - naast zijn door u beweerde lidmaatschap van Kinijit - ook lid of sympathisant van Andinet was (p. 18). Gevraagd of u ooit hoorde over andere personen van Kinijit die ooit gearresteerd werden (p. 18) benoemde u geen enkele andere arrestant (p. 18).

Daarenboven legt u tevens bijzonder vage verklaringen af over de door uw vader ondergane vervolgingsfeiten.

Hoewel u verklaarde dat u tijdens de huiszoeking die plaats vond in uw woning in de wijk Melka Jedu – ongeveer midden maart 2012 – persoonlijk aanwezig was (p. 6) en alle documenten in beslag werden genomen (p. 6) kon u nauwelijks toelichten welke precieze documenten in beslag werden genomen (p. 6). Zo verklaarde u dat de documenten die uw vader met de hand schreef in beslag werden genomen (p. 6-7) en uw vader ook over geprinte/gedrukte documenten beschikte (p. 7) zonder dat u die in meer details kon toelichten (cf. supra). U verklaarde voorts dat u persoonlijk aanwezig was en aldus ooggetuige was van 2 huiszoekingen die plaatsvonden in uw vaders huurwoning (p. 6) doch u verklaarde niet te weten hoe vaak er huiszoekingen gebeurden in uw afwezigheid (p. 6). Hoewel u verklaarde dat uw vader 7 keer werd gearresteerd en 7 keer in detentie verbleef (p. 14) wist u slechts van – nota bene - de eerste detentie waar uw vader werd vastgehouden, meer bepaald in Kerchele (p. 14). Gevraagd waar uw vader de andere keren in detentie werd gehouden verklaarde u dit niet te weten (p. 14). Gevraagd waarom uw vader bij elke van zijn 7 arrestaties uiteindelijk telkens werd vrijgelaten (p. 19) verklaarde u hier geen idee van te hebben (p. 19). Naast de vaststelling dat uw vader telkens werd vrijgelaten uit detentie is ook de vaststelling dat uw vader - schijnbaar probleemloos - maandelijks internationale treinreizen naar Djibouti kon maken in het kader van zijn handelsactiviteiten toch opmerkelijk.

Voor uw herhaaldelijk ingeroepen vergoelijkingsen voor uw onwetendheden, namelijk dat uw vader niet wilde dat u betrokken raakte in zijn zaken (p. 7) en dat u enkel met uw studies bezig was (p. 8) kan begrip worden opgebracht. Echter, gezien u verklaarde dat u gedurende 8 jaar scholing genoot (p. 10) en u tot mei 2012 bij uw politiek actieve vader inwoonde (p. 3) en omwille van uw vaders politieke activiteiten het land diende te ontvluchten (p. 5) kan toch verwacht worden dat u enige kennis over en affiniteit met uw vaders politieke activiteiten kan aantonen hetgeen in casu niet het geval is. Ondanks uw jonge leeftijd mag van u toch verwacht worden dat u relatief coherent en waarachtig antwoord kan geven op vragen die betrekking hebben op uw onmiddellijke leefwereld en de reden waarom u uw land van herkomst diende te ontvluchten. De beslissing om het land te ontvluchten is immers een ingrijpende gebeurtenis en dit geldt minstens evenzeer voor uw vader die zijn minderjarige zoon wegstuurde. Er kan van u verwacht worden dat u, zij het op een eenvoudige wijze, in staat bent uw relaas te vertellen op een geloofwaardige wijze, wat in casu niet het geval is. Immers indien uw vrees voor vervolging op enige waarheid zou berusten kan redelijkerwijs worden aangenomen dat uw vader u – zeker sinds uw aankomst in Djibouti - de nodige inlichtingen zouden geven over wat u zoal concreet kan of moet vertellen over uw vrees voor vervolging omwille van de politieke activiteiten van uw vader.

Uw identiteit, nationaliteit en reisweg kunnen, bij gebrek aan geldige documenten ter zake, niet worden nagegaan.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending aan van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/5 van de vreemdelingenwet.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt overigens dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732; RvS 1 december 2011, nr. 216.653).

3.2. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn vaders politieke profiel en hierop gesteunde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen.

3.3. Daargelaten een eenvoudige ondervraging door een politieagent op school in aanwezigheid van de directeur, werd verzoeker niet benaderd door zijn autoriteiten. Hij stelt dan ook zelf geen problemen te hebben in Ethiopië (gehoor p. 14) en steunt zijn volledige vluchtrelaas op de politieke vervolging van zijn vader. Verzoeker was 13 resp. 15 jaar toen hij aanwezig was bij twee huiszoeken (gehoor p. 6). Verzoeker ging acht jaar naar school tot 2012. Indien van een 13 tot 15-jarige inwonende zoon geen diepe kennis van en vertrouwdheid met het politieke profiel van zijn politiek actieve vader kan verwacht worden, dan mag wel worden aangenomen dat hij dit voldoende kan toelichten om minstens de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. Immers kan ook van een 13 tot 15-jarige worden verwacht dat hij de gebeurtenissen waarbij hij zelf aanwezig was, zoals de twee huiszoeken, een vijftal arrestaties (gehoor p. 14-15), korte telefoontjes, de papieren die hij soms zag en las (gehoor p. 7) en de vergaderingen waarvan hij getuige was (gehoor p. 15), in zijn eigen bewoordingen en volgens zijn eigen denk- en referentiekader gedegen kan toelichten. Verzoeker is daarbij een verstandige jonge man die goed studeerde en waarvan kan worden aangenomen dat de veiligheid van zijn vader en hemzelf zijn bijzondere aandacht hebben getrokken. Dit klemmt te meer nu verzoeker na het overlijden van zijn moeder in het kraambed en het overlijden van zijn oma toen hij 12/13 jaar was in een één-ouder gezin woonde met zijn vader.

3.4. De Raad stelt in deze vast dat de door de commissaris-generaal correct weergegeven verregaande onwetendheden en vaagheden over verzoeker zijn vaders profiel, activiteiten en vervolging en foutieve en lacunaire verklaringen inzake de Kinjit / Andinet de kern van het relaas raken en pertinent zijn. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad stelt tevens vast dat deze conclusies uitgebreid en correct werden gemotiveerd in de bestreden beslissing. Derhalve heeft het Commissariaat-generaal wel degelijk verzoekers asielrelaas op zijn individuele merites beoordeeld en kan geenszins beweerd worden dat er geen rekening werd gehouden met verzoekers leeftijd, het statuut van niet-begeleide minderjarige, zijn maturiteit en persoonlijke, familiale en culturele factoren. Integendeel, verzoeker werd gehoord in het bijzijn van zijn voogd en advocaat en hij kreeg de kans om alle elementen aan te brengen zowel tijdens het gehoor of eventueel schriftelijk.

3.5. Verzoeker beperkt zich thans tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan zonder enige bijzonderheid aan te brengen die daarop kan wijzen (*"Hij weet niet hoe ver zijn vader betrokken was met politiek maar hij is zeker dat al zijn problemen en de aanhoudingen van zijn vader te maken hebben met deze activiteiten"*). Het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses (*"De moeder van de eiser is tijdens de bevalling gestorven. Zijn vader heeft hem sindsdien tegen alles willen beschermen. Deze beschermende aanhouding van de vader is nog gestegen bij de dood van zijn moeder, de grootmoeder van de eiser. De eiser mocht zich enkel met activiteiten van zijn leeftijd bezig houden. Hij mocht geen vragen stellen, zijn vader telefoneerde niet in zijn aanwezigheid en hij hield zijn documenten op een gesloten plek"*), brengt evenmin minimale objectieveerbare elementen of concrete gegevens aan die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Wat de e-mail van de voogd betreft, wordt in het verzoekschrift niet dieper ingegaan op dit schrijven, zodat hieruit geen concreet verweermiddel kan worden gedestilleerd. Echter niettegenstaande verzoeker in beroep de kans had bijkomende inlichtingen te geven en ter terechtzitting hierom herhaaldelijk uitdrukkelijk werd gevraagd, waarbij ook de voogd uitgebreid de kans kreeg om haar pupil bij te staan, werden er geen nieuwe bijzonderheden gemeld of andere gegevens naar voor gebracht die de feiten in een ander licht kunnen plaatsen.

3.6. Uit alle voorliggende stukken en verklaringen kan niet blijken dat verzoekers vader betrokken was bij een oppositiepartij. Het is immers niet aannemelijk dat verzoekers vader jarenlang politieke oppositie zou voeren zonder zijn zoon minimale instructies of inlichtingen te geven, minstens deze noodzakelijk voor zijn veiligheid of ingeval van arrestatie. Evenmin kan geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat zijn vader zeven/acht maal gearresteerd werd (gehoor p. 14), maar telkens is vrijgelaten, minstens niet indien hij omwille van politieke redenen werd aangehouden. Voorts is niet mogelijk dat verzoeker "Kinijit Andinet" op de geprinte documenten zag (gehoor p. 8, p. 18), wanneer Andinet volgens de aan het administratief dossier toegevoegde informatie al sinds 2008 de nieuwe naam voor dezelfde partij is. Nergens kan uit blijken dat de leden van Kinijit hun eigen partij niet zouden volgen en partijdocumenten onjuist worden opgesteld. Ook toont de eenvoudige vaststelling dat verzoekers vader sinds de dood van zijn moeder – verzoeker was toen 12 tot 13 jaar oud – maandelijks met de trein van en naar Djibouti reisde voor de aankoop van kledij (gehoor p. 12) op zich reeds aan dat hij geen politiek vervolgde opposant was. Immers indien verzoekers vader werkelijk in de negatieve aandacht stond van zijn overheid en herhaaldelijk gearresteerd werd, dan is niet aannemelijk dat hij op eenvoudige wijze jarenlang het land in en uit kon reizen. Dat verzoekers vader ook als handelaar veel telefoneert of vergadert of schrijft kan geenszins verbazen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn vader is gevlucht omwille van diens politieke activiteiten. Aldus kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker door zijn vader naar België is gestuurd. Geenszins kan worden aangenomen dat verzoeker geen contact kan krijgen met zijn vader die handel drijft en dus bereikbaar is, ofwel rechtstreeks ofwel via andere handelaars of sociale contacten of via zijn contactpersonen in Djibouti. Het is immers uitermate ongerijmd dat een alleenstaande vader die kennelijk goed voor zijn zoon zorgde en als zakenman afspraken diende te maken en nakomen, zonder meer zou afzien van de verantwoordelijkheid die hij aldus jarenlang opnam voor zijn zoon en zijn zakenleven. Evenmin kan worden aangenomen dat een dergelijke vader zijn zoon naar België zou zenden zonder (on)rechtstreeks zijn veiligheid na te gaan. Dit klemmt te meer nu verzoeker door twee vrienden van zijn vader naar België werd gebracht.

3.7. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat verzoeker een ernstig risico op vervolging of schade kan lopen.

3.8. Verzoeker brengt geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.10. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.11. Daar waar verzoeker ten slotte steunt op een voorbije vervolging, wijst de Raad erop dat dit feitelijke grondslag mist, nu verzoeker om voormelde redenen niet in aanmerking komt voor de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus, voorzien bij de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

3.12. Verzoeker vroeg tevens in ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoonde dat de gegrondheid van zijn asielmotieven

onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.13. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK